

gerinde Miss Emma Eskildsen var med herover for at tilbringe et Aars Tid hos os. Vi blev hjertelig modtaget i Sydney af den finske Søndagsmissionær Mr. Boijer og Hustru. Der var bekendtgjort Møde til samme Dags Aften i Søndagsmissionens Lokale; En lille Forsamling af troende Venner indfandt sig for at byde os Velkommen tilbage, og for at høre om Resultatet af min Rejse. Lige før Mødet kom en kar troende Mand og spurgte mig: „Har De gjort noget for os her i Sydney, medens De var i Amerika?“ Jeg maatte jo svare, at direkte havde jeg ikke opnaaet noget for Sydney. Hos mig var det jo Queensland først og sidst. Indirekte haaber vi dog at have gjort noget for Sydney, idet Virksomheden i Queensland er kommen paa en mere solid Fod. Herren vil nok senere hjælpe os til at udvide Arbejdet saa meget, at det kan naa de 725 Mil syd paa til Sydney, en By paa ca. 750,000 Indbyggere, med mange Skandinaver; men ingen skand. Kirke.

Vi kom hjem til Brisbane d. 5. September. Vor omsorgsfulde Formand, Mr. L. P. Bolin var nede ved Stationen for at tage imod os og ledsage os til vort Hjem i East Brisbane. Modtagelsen her kan bedre tænkes, end den kan beskrives; og min Glæde var fuld, da jeg fandt baade min Hustru og mine smaa Piger, Lois og Rhoda i bedste Velgaaende.

Den følgende Søndag samledes vi til Gudstjeneste i Kirken. Den gensidige Glæde over atter at kunne samles til Gudstjeneste, Præst og Menighed, var stor og synlig.

Om Eftermiddagen havde vi Møde igen i Kirken. Ved dette Møde søgte jeg at vise, hvad Gud gennem den forenede dansk evangelisk lutherske Kirke havde gjort for os som Menighed og Tilled til Guds Hjælp. Det var unødvendigt for mig at minde om, at vi nu for Alvor maatte tage fat paa Arbejdet og gøre den allerbedste Brug af den Hjælp, som Gud havde sendt os; dette var klart for enhver; og jeg er vis paa, at der denne Søndag Eftermiddag blev givet Gud Løfter om mere Trofasthed i Arbejdet, hvori vi staar. En dyb Alvor havde lagt sig over dette Møde; Menigheden havde jo, særlig i de sidste 3 Aar, bedt for og haabet paa, at Hjelpen maatte komme; nu sad den her i Guds Hus og hørte paa, hvorledes Gud havde hørt vore Bønner, og som altid givet os langt mere, end vi havde turdet bede om. Fra flere Steder i Kirken kunde man se Haanden snige sig op for at afviske en Taare, der havde listet sig frem paa Kinden. Efter Mødet fulgtes vi alle ad op til Herrens Alter og der lagde vi saa vort Takoffer til Gud; dette beløb sig til syv Hund Sterling, ca. 25 Dolars, skønt vi kun var 38 Mennesker i Kirken. Denne Sum gav vi til vor haardttrængende Byggefund.

Søndagen den 26. Oktober var det igen en særlig Højtid for os. Vi havde Besøg af Missionær Boijer med Familie. I Løbet af Ugen havde Mr. Boijer og jeg været ude omkring i Byen for at opsoge baade skandinaviske og finske Landsmænd og for at indbyde dem til Gudstjeneste om Søndagen. En temmelig stor Forsamling havde indfundet sig. Missionær Boijer talte ved Morgengudstjenesten i det svenske Sprog. Om Aftenen talte han igen, først finsk og senere engelsk. Jeg talte i det danske Sprog. Et lignende Møde havde vi igen den følgende Onsdag Aften, da vi ligeledes havde en god Forsamling og følte, at Guds Aand var over vort Møde.

Om Søndag Eftermiddagen havde vi en særlig Festlighed i vort Hjem. Vi havde indbudt Menighed og Venner til vort Hjem dels for nærmere at stifte Bekendtskab med Missionærfamilien Boijer; men særlig for at væ-

re med til Ipdvielsen i Missionsarbejdet af „Ford“, som var kommen med fra Amerika. „Ford“ var jo sendt os som en Hjælper i Arbejdet, og da vi gerne vilde indvie alt, hvad Gud giver os til Arbejdet i Guds Rige, vilde vi ogsaa indvie „Ford“, og ved denne Lejlighed gav vi den saa Navnet „Jager“, det betyder „en Hjælper“. Og „Jager“ svarer godt til sit Navn.

Den første Søndag i November var jeg i Kingaroy. Vi havde indbudt til dansk Gudstjeneste om Formiddagen og til engelsk Foredrag over Emnet „Our Church Work in Queensland“ om Eftermiddagen. Det var ogsaa tillyst, at der efter Mødet om Eftermiddagen vilde blive afholdt Forretningsmøde i den Hensigt at organisere Menighed og kalde en Præst. Resultatet var, at der blev organiseret til Menighed under Navnet Bethany Evangelical Lutheran Church Eden Vale. Menigheden udstedte Kaldsbrev til Stud. Theol. Chris B. Larsen, Trin. Seminary, Blair. Kaldsbrevet med Følgeskrivelse blev sendt til Samfundets Formand, Pastor G. B. Christiansen. Som en Hjælp til Præstens Underhold lovede Menigheden en aarlig Støtte af 35 Hund Sterling (ca. \$165); denne Sum vil snart kunne forstørres.

I Nikenbach, ved Maryborough havde vi indbudt til Møde den 16. November; Hensigten med Eftermiddagsmødet der var, ligesom i Kingaroy, at organisere til Menighed og i Fællesskab med Kingaroy at kalde en Præst, men det lykkedes ikke. Der havde lige været en Del Splid iblandt Folket med Hensyn til Kirkens Afbenyttelse af andre Præster. De fleste af os er dog enige om, at naar den nye Præst kommer og optager et stadigt Arbejde, vil der nemt blive en Menighed i Nikenbach.

Den første Søndag i December besøgte jeg igen Warwick og Freestone Distrikter. Det tynder en hel Del ud i den skand. Befolkning der. Flere Familier er rejste fra Freestone; vi var dog en Forsamling paa ca. 30 Sjæle. Ved dette Møde benyttede jeg ogsaa Lejligheden til at fortælle om Aarsmødets Bestemmelser angaaende Queenslands Missionen, hvilket synligt glædede vore Venner der.

Her hjemme i Brisbane har vi haft en meget travl Tid; meget var jo bleven forsvundet under min lange Fraværelse; det maatte indhentes, og meget Arbejde ventede paa, at jeg skulde komme tilbage. Vi har nu lige overstaet Juletravheden. Vi havde vor Juletræfest for os selv i Aar. Den skand. Forening „Hejmdal“ som har holdt Fællesjuletræfest med os de sidste Par Aar, foretrak i Aar at have sin egen Juletræfest med Drik og Dans. Til vort Juletræ var der ca. 90 voksne og ca. 60 Børn og Festligheden var efter vort Skøn særdeles vellykket.

Den 1. Søndag i denne Maaned havde vi Konfirmation i „Bethany Menighed“. Der var tre unge Mennesker, som blev konfirmeret, nemlig Valdemar Edward Mogensen, 18 Aar gammel; Lillian Mary Jørgensen, 16 Aar, og Freda Madsen, 16 Aar. En fjerde blev træt og forlod os, medens jeg var i Amerika.

Om Gud vil, skal vi have Konfirmation her i Brisbane d. 2. Søndag i Februar. Der er 7 i Klassen. Den ældste er 26 Aar gammel og den yngste er 14 Aar gammel. Ja, og dertil har vi den Glæde, at en Kone, som hidtil ikke har været døbt, kom til mig og bad mig om at blive døbt. Hun modtog Undervisning og glæder sig til sin Daabs og Konfirmationsdag, som er sat til den 6. Marts.

Og nu, førend jeg slutter, kun dette: Jeg læste i „Kirkebladet“ af den 13. August med den største Glæde disse Ord af vor Formand, Past. G. B. Christiansen: „— Har nogen en extra Gave til den paatænkte Kirkebygning i Brisbane, er den vist meget velkommen.“ — Ja, Venner, I kan

være ganske visse paa, at en saadan Gave vil være velkommen. Vi mangler endnu ca. £2000 til dette nødvendige Foretagende. Vor Kirkes Beliggenhed hindrer vort Arbejde udadtil; da vi havde fået Gudstjeneste i Kirken, var der 5 finske unge Mænd, som gik omkring paa Kangaroo Point og søgte efter Kirken men fandt den ikke. Dagen efter kom to af dem med til vort Hjem for at tale med Missionær Boijer. Ligeledes var der en ung Pige, som var kommen 60 Mil med Tøget for at være med til Boijers Møde, men hun fandt heller ikke Kirken. For kort Tid siden var der en „returned Soldier“, dansk, der gjorde to gode Forsøg paa at finde vor Kirke, men uden Resultat. Sidste Gang, jeg var i Kingaroy fortalte en rar troende Mand mig, hvorledes han forgæves havde søgt efter vor Kirke en Søndag Aften. Og da jeg selv kom til Brisbane og havde været i Kirken een Gang og skulde derop anden Gang, maatte jeg gaa hjem med uforrettet Sag. Vor Kirkes Beliggenhed er en stor Hindring selv for Arbejdet iblandt de faa, som er kirkelig interesserede, for ikke at tale om Arbejdet iblandt de mange, som ingen Interesse har for Kirke og Guds Ord.

Den længste Tørke, Queensland har været hjemsoget af, er nu, Gud være takket, brudt de allerfleste Steder. I sidste Uge havde vi en velsignet Regn over hele den sydøstlige Del af Queensland. 40—50 Mil nord for Brisbane faldt der i to Dage elleve Tommer Regn. Og det ser godt ud til mere.

Kærlig Hilsen, Eders i Kristus Peter C. Ligeard, Corner of Wellington Road and Nile Street, East Brisbane, Queensland.

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal til Pastor Kildsig.

I deres Bog „Fremtiden“, som De udgav i August 1918, altsaa før Verdenskrigens Afslutning er der antydte Begivenheder og fremsat Teorier, som sikkerlig har sat mange Kristnes Tanker i Bevægelse og vakt mange Spørgsmaal, som vi gerne vil have Dem til at besvare. Og da vi forstaar, at de samme Spørgsmaal er opstaaet hos flere, fremsætter vi dem hermed offentlig og beder Dem give Svar i Danskere.

1. Er Læren om „Førstegrøden“ og dens Hjemhentelse for den store Trængsel bibelsk?
2. Har ikke de fleste Foreldre og deriblandt Professor Peder Madsen, som der henvises til i Bogen, sagt, at Drengbarnet i Aab. 12. Kap. er Jesus Kristus?
3. De omtaler Nationernes Liga (league of Nations) som en uomtvistelig Sag, der vil blive realiseret. Men er det nu sikkert, at der vil blive en saadan Lega, og hvorledes kan De paa Forhaand sige, hvilke disse Nationer vil blive, og hvilke Dele der skal udskilles?
4. De sagde forleden i „Danskere“, at Amerika ikke vil komme med i Nationernes Liga. Hvorledes kan det siges paa Forhaand? Er det ikke U. S. Senat, som maa afgøre denne Sag?
5. Er det ikke en almindelig Forstaaelse, at Jøderne skal omvende sig, førinden de kommer tilbage til Palestina? Af „Fremtiden“ faar man den Opfattelse, at de kommer tilbage som uomvendte. Hvad er rigtigt?
6. Er der nogle sikere Tegn paa, at vi er nær ved Endens Tid eller nær Enden af denne Husholdning?
7. Hvornaar tror De, at vi kan vente Herrens Komme?

W. H.

II. Svar paa Spørgsmaal.

Med Beredvillighed skal jeg besvare de fremsatte Spørgsmaal:

1. I 1. Kor. 15, hvor der tales om de helliges Opstandelse eller Levnedgørelse i Kristus i forskellige Hold, siges der: „Førstegrøden er Kristus, dernæst de, som tilhøre Kristus ved hans

Tilkommelse“. I det 14. Kap. i Aab. træffer vi Lammet paa Zions Bjerg i Forening med Førstegrøden. Der er altsaa forud for Herrens „den store og herlige Dag“ en Førstegrøde af de opstandne hellige foruden Kristus. Læren er saaledes bibelsk.

2. Drengbarnet i Aab. 12. Kap. kan ikke være Jesus Kristus af følgende Grunde:

1. Kristus betegnes i Skriften som Menighedens Brudgom og Ægteherre, men aldrig som Menighedens Søn. Han kaldes Menneskesønnen — en Søn, som Gud gav Menneskeslægten til Forsoning og Forløsning — en Syndebærer.

2. Med Bortrykkelsen kan det umuligt menes Himmelfarten, da Barnet bortrykkes straks efter Fødselen.

3. Hvis Drengbarnet er Kristus, saa er han „inferior“, ringere, svagere i Magt end Dragen; eftersom han maa bortrykkes for ikke at blive opløst af Dragen, Medens Kristus allerede ved sin Død har knust Djævelens Magt (Kol. 2, 15) og er bleven den uangribelige Sejrhæver over ham.

4. Det synes ganske utroligt, at her midt i Fremtidssynerne skulde være indført forbigangne Begivenheder, medens Bogen ellers kun beskriver os enten Fremtidsbegivenheder eller disse himmelske Baggrund.

Professor Peder Madsen siger ganske vist, at Drengbarnet er Sønnen Jesus Kristus (Side 514). Men Tanker, som Professoreren er, siger han Side 516, at det er ikke hans legemlige Fødsel i Bethlehem, hvilket han (Side 517) beviser med flere Grunde. Hvad er det mon da for en Fødsel? Side 520 og 521 fører Professoreren Beviser for, at Menigheden (Kvinden i Aab. 12. Kap.) er de sidste Tiders Menighed og ikke det gamle Israels Menighed; „thi“, siger han, „et Mellemrum mellem Sønnens Bortrykkelse og Kvindens Flugt er udelukket.“ Side 522 hedder det: „Er Kvindens Flugt altsaa en eschatologisk Begivenhed, der indleder Antikristens 3½ Aar, da maa ogsaa Sønnens Fødsel høre til Kirkens sidste Tid og Kvinden selv være den sidste Tids Menighed.“ „Han fødes som den, der skal vogte alle de Hedninger med Jernspir, fødes til den Gerning ved sin Genkomst at herske over alle sine Fjender. Her tales ikke om hans forlængst forbigangne Fødsel til Livet i Fødselskammeret, men om hans eschatologiske Fødsel som Verdens Dommer, som sit Riges Fuldstændelse.“

Jeg er Professoren taknemlig for at han har slaaet den urimelige og umulige Fortolkning til Jorden, at Drengbarnet skulde være Kristus født af Jomfru Maria i Bethlehem, og at Bortrykkelsen skulde betegne Kristi Himmelfart. Men Prof. P. Madsens Lære om Kristi eschatologiske Fødsel er lige saa umulig og urimelig som den Lære han vil bekæmpe; thi Kristus tronere i Himmelen — ogsaa i de sidste Tider — og har al Magt i Himmelen og paa Jorden. Han vil komme til Jorden uden at fødes dertil af Menigheden.

Der er desuden den Mislighed ved Prof. P. Madsens Lære om den eschatologiske Kristus, at han i de sidste Tider er saa afmægtig, at han staar i Fare for at blive opløst af Dragen, af hvilken Grund han maa rykkes bort til Gud og hans Trone; medens Skriften belærer os om, at Kristus lader Satanus gribe, lægger ham i Lænker, kaster ham i Helvede, tillukker og forsegler over ham.

Det er umuligt, dersom man ikke vil gøre Vold paa Teksten, at forsvare Fortolkningen om Drengbarnet som Kristus Jesus, hvad enten saa der tales om hans Fødsel i Bethlehem eller den saakaldte eschatologiske Fødsel. Den sidste er nærmest et utidigt Fantasifoster, man har bragt frem for at undgaa Læren om de helliges underfulde

Hjemhentelse forud for Trængselen.

III. Skriften belærer os om, at det fjerde Rige i Nebukadnezars Billede, Jernriget, skal samles i de sidste Dage under ti Konger (Dan. 7), og at Antikristen skal opstaa, efter at disse Konger er kommen til Magten, fælde tre af dem og siden herske over hele Riget, indtil Kristus knuser Riget og kaster Dyret med den falske Profet i Ild søen. Riget delte sig i to Ben. Benene knustes i sin Tid, men Fødderne staar der ventende paa, at Tærerne skal vokse ud (Dan. 2, 42). Se Aab. 17. Efterdi Profetien siger, at disse ti Riger skal samles i de sidste Dage til en Enhed, saa kan vi sige det med Bestemthed. Naar vi saa kender hvilke Riger og hvilket Landomraade, der hører ind under det gamle Romerrige, saa ved vi ogsaa, hvad der skal tages med, og hvad der skal udskilles. Siden jeg skrev Bogen „Fremtiden“, er flere af disse Udskillelser foregaaet t. Eks. Østrig. Nationernes Liga er jo allerede i Færd med at forme sig.

IV. De forenede Staters Senat har ganske vist Myndighed ifølge Konstitution til at bestemme, om Amerika skal være med eller ej i „League of Nations“, men naar Herren siger, at denne Liga skal bestaa af det gamle Romerrige, saa kan Senatet umuligt føje en anden Nation med ind deri. Senatet er ogsaa i den Henseende i Herrens Haand. Det forundrede mig ikke, at vor ærværdige Præsident blev syg, da han var ude paa sin Rejse for at tvinge denne Sag igennem. Herren regerer!

V. Bibelen er fuld af Profetier om Jødernes Tilbagekomst til deres Fædres Land; men intet som helst Sted siges der, at de først skal omvendes til Kristendommen. Først naar Hedningernes Fylde er indgaaet, skal det gamle Israel frelses. Jøderne er organiserede her i Amerika og til Dels hele Verden over til Hjemrejsen, og Rejsen vil foregaa, saa snart Retsforholdet kan afgøres. Men Israel er ikke omvendt til Gud ved Troen paa Kristus. Det er slet ikke en religiøs, men kun en national Bevægelse. Det er de døde Ben, der begynder at nærme sig himmelen. Der er ikke Aand i dem. I Kraft af den jødiske, nationale Kærligheds Drift vil en Del af Jøderne vende tilbage til deres Land og faa Selvstyre under Protektion af Nationernes Liga, hvor siden Antikristen tager Tøjlerne. Jødernes Omvendelse foregaaer først paa Herrens den store og herlige Dag. Først efter denne Begivenhed vil den øvrige Del af Israel vende hjem; men da skal de ogsaa komme med stor Triumf.

VI. Der er mangfoldige Tegn paa, at vi er nær ved Endens Tid. Det er klart for Folk, hvis Øjne er aabne. Jeg skal kun nævne nogle faa: 1. Verdenskrigen med al dens forhen uhorste Grusomhed, for ikke at sige Djævelskab, hvor vi saa et stort Bjerg brændende i Krigslue blive kastet ud i Folkehavet. 2. Den nuværende Uro og Usikkerhed over hele Verden; man frygter for noget, der vil komme uden at vide hvad. 3. Bolshævismen, hvis Teorier er som en Røg fra Afrundens Brønd. 4. Den nu paabegyndte Dannelsen af Nationernes Liga, en Samling af Romerriget under 10 Konger. 5. Jødernes Organisation for Hjemrejsen.

VII. Jeg venter Herrens Komme hver Dag. Og vil den gode Spørger vide Tiden, da siger Herren, det er den Time, som ingen mener. At det kun er faa Mennesker inden for Kristenheden, der venter Herren, er selv et Bevis og et Tegn.

Hermed en Hilsen til alle forventningsfulde Sjæle,

Eders i Haabet

J. J. Kildsig.

New York den 3. Febr. 1920.

Jeg er villig til at svare paa flere Spørgsmaal, om Danske

CUNARD
ANCHOR
ANCHOR-DONALDSON

Regelmæssig Afselling
fra New York og Portland, Me.,
(Montreal om sommeren)

TIL
SKANDINAVIEN

via Liverpool, Southampton, London
eller Glasgow

med de prægtige, hurtigaagende fire-, tre- og dobbelt-skruede dampskibe

AQUITANIA - MAURETANIA - IMPERATOR
CARMANIA - CARONIA
KAISERIN AUGUSTE VICTORIA
ROYAL GEORGE - SAXONIA
COLUMBIA - SATURNIA - CASSANDRA

Passagerer befordres gennemgaaende til og fra alle pladser i Skandinavien til lave priser.

Nøis forbindelser i Storbritannien med alle Nordøjsdampskibe.

Nu er tiden inde til at anordne Deres sommertur eller købe billetter for slægtninger eller venner i det gamle land.

Boston Luther Leagues
Midtsommer Ekursion
afsejler med Cunard Linien.

Vexler eller Money Orders pr. post eller telegraf til laveste kurs.

For priser, afgangstider og videre oplysninger henvender man sig til nærmeste lokal-agent eller til

KOMPANIETS KONTORER
CUNARD BUILDING
S. W. Cor. Dearborn and Randolph Streets
Telephone Central 2950 CHICAGO, ILL.
Norsk og Dansk tales.

rens Redaktør er villig til at tage dem ind; men jeg kan ikke overkomme at svare i private Breve. — J. J. K.

— „GAAR I TOG!“
Af I. M. H.

Maa jeg have Lov til at slutte „Gaar i Tog!“ i Danskere, som har lidt mere Spalterum end Kirkebladet.

Fra Møderne i Brooklyn og Plainfield gik Rejsen til Penn Yan, N. Y. i Følge med Pastor Louis Larsen, som deltog i Brooklynmøderne. Vi holdt Møder i Penn Yan nogle Dage.

Den kirkelige Virksomhed mellem vore Landsmænd i Penn Yan er forholdsvis ung. Past. Larsen er dens første bosiddende Præst. Der er ikke saa faa Danske i Byen og Omegnen. De har faaet bygget sig en tidssvarende, lys og rummelig Kirke. Der var god Tilslutning til vore Møder.

Da jeg først hørte Navnet Penn Yan, tænkte jeg, at det var af kinesisk Oprindelse. Det klang for mig saadant. Men nu er jeg bedre underrettet. Der stod Kamp om det i Landnamstiden. Nogle Kvækere fra Pennsylvania vilde give Byen Navn, som de syntes, og nogle „Yankies“, som var der før Kvækerne, ønskede den kaldt med et andet Navn. Det trak man saa om en Tid, blev trætte af Trækkeriet og indgik et Kompromis. Kvækerne fik „Penn“ ind i Navnet til Erindring om deres Hjemstat og „the Yankies“ fjødede „Yank“ til det for deres Del. Og derved blev begge Parter tilfreds. Senere blev „k“ i sidste Ord bortkastet.

I Penn Yan Egnen er store Frugthaver og Vingaaerde og folgelig megen Frugtavl; ogsaa Danske er med paa dette Omraade. Det lyder næsten helt eventyrligt, hvilken Masse Frugt, der kan avles.

Og vil du lære at beskære din Vinstok, saa rejs til Penn Yan. O, hvor barbarisk! Selve Vinstokken faar kun Lov til at blive et Par Fod høj, og hvert Foraars skæres hver eneste Ranke paa den bort, saa den blot beholder to Skud paa hver en Fods Længde. Men da kan Vintreet bære, saa det forslaar noget. Om jeg husker ret, plejer man at regne paa en Druenhøst paa ca. 50 Hund fra hver Vinstok. Det forekommer mig, at nogen fortalte, at en Vingaaerdsman havde solgt Druer for \$900 fra en Vingaaerd paa 3 Aeres Land.

Naar du har betragtet en saadan Vinhave, da vil du bedre forstaa Joh. 15. Kap., hvor Jesus taler baade om Vinstok og Ranker, om Gartnerkniven og Druerne. —

(Sluttes paa 6. Side.)